

ת"ד 460/07/12 - מדינת ישראל נגד פריד אבו אדבעאת

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

29 ינואר 2014

ת"ד 460-07-12 מדינת ישראל נ' אבו אדבעאת

בפני כב' השופט נאיל מהנא המאשימה	מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים
נגד הנאשם	פריד אבו אדבעאת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חגית גנץ

ב"כ הנאשם עו"ד יצחק הומינר

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של "רשלנות", "סטייה מנתיב", "גרימת תאונה" וכן עבירה של "נהיגה במהירות בלתי סבירה".

2. ע"פ המתואר בכתב האישום, ביום 20.12.11 בסמוך לשעה 11:00, נהג הנאשם ברכב משא, מסוג פג'ו ונסע מכיוון כללי גד שמונים לכיוון רוקפלר בירושלים. בהגיע הנאשם לקטע הכביש הפונה לכיוון שער האריות, נהג ברשלנות כאשר נסע במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה מנתיב נסיעתו לנתיב הנגדי בצורת פרסה ותוך כך פגע בחלק האחורי ימני של רכבו, בכנף השמאלי קדמי של רכב אחר שנסע בכיוון הנגדי, אשר היה נהוג ע"י גולאני איברהים, (להלן: "**הנהג המעורב**"). נטען בכתב האישום כי רשלנות הנאשם מתבטאת בכך שגרם לתאונת דרכים בה ניזוקו כלי הרכב המעורבים והנוסעת ברכב המעורב, גב' חנין גולאני (להלן: "**הנוסעת**"), פונתה לביה"ח בעקבות תלונות על כאבים בהיותה בהריון מתקדם.

3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום. לטענתו, האשמה מוטלת על נהג הרכב המעורב אשר בא מהכיוון הנגדי לכיוון רכבו והתנגש בו.
4. במועד ההוכחות העידו מטעם המאשימה, השוטרת אביטן רעות (להלן: "השוטרת"), אשר ערכה דוח פעולה (ת/1); הנהג המעורב ואשתו אשר נסעה כאמור ברכב המעורב. מטעם הנאשם העיד הנאשם לבדו.

דין והכרעה

5. אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב מכיוון כללי גד שמונים לכיוון רוקפלר בירושלים, וכי במהלך נסיעתו סטה מנתיב נסיעתו, הסתבסב ופגע עם הפינה הימנית אחורית של רכבו, בפינה הקדמית שמאלית של הרכב המעורב שהגיע מהכיוון הנגדי. המחלוקת העיקרית בתיק זה היא בשאלה האם כטענת הנאשם, סטייתו נובעת מתקלה ברכבו או שמא, כטענת המאשימה, סטייתו קשורה במהירות הבלתי סבירה בה נסע בהתאם לתנאי הדרך.
6. הלכה פסוקה היא כי סטיית נהג מנתיב נסיעתו יש בה הוכחה לכאורה לרשלנות בדרך נהיגתו. במצב זה מוטל על הנאשם הנטל להוכיח כי לא התרשל, אלא שגורם אחר שאינו בשליטתו גרם לסטיית רכבו.
7. הנאשם העלה טענה לפניי כי הרכב בו נסע הינו רכב שמשקלו קל יחסית וסטייתו בעת הנסיעה בעיקול הינה תופעה נפוצה וידועה לאותו סוג של רכב. אציין כבר עתה כי הנאשם לא הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח את טענתו בדבר הסטייה שנגרמה לרכבו כפי שיוסבר להלן. בעדותו במשטרה מסר הנאשם כי נסע ברכב תקין מבחינה מכנית, כולל מערכת הגה, בלמים וצמיגים. בנוסף, הנאשם אשר משמש כמכונאי רכב במקצועו, לא מסר את גרסתו בדבר משקלו הקל של הרכב בעדותו במשטרה והשכיל לעשות זאת לראשונה רק במהלך עדותו לפניי בבית המשפט.
- לא זו אף זו, הנאשם אף לא טרח לפרט טענתו במועד הכפירה והסתפק באמירה שהתאונה ארעה עקב נהיגתו של הנהג המעורב.
8. אני מקבל טענת המאשימה כי הגורם לתאונה קשור באופן נהיגתו של הנאשם, אשר נסע במהירות שאינה סבירה לתנאי הדרך ובשל כך סטה מנתיב נסיעתו. מדובר בכביש עלייה סמוך לשער האריות אשר במהלכו בכיוון נסיעת הנאשם הכביש מתעקל באופן חד לשמאל, דבר אשר הגביר את הסיכוי לסטייתו של הנאשם והסתבסבות רכבו שמאלה.
9. איני מקבל טענת הנאשם בדבר אשם תורם שניתן לייחס לנהג הרכב המעורב בהתרחשות התאונה. לטענת הנאשם, לנהג המעורב היתה אפשרות למנוע את התאונה, במיוחד כאשר הוא הבחין ברכב הנאשם מבעוד מועד כשרכבו הסתובב בשל אותה תקלה.
- הנהג המעורב וגם אשתו הנוסעת, העידו לפניי כי התאונה הפתיעה אותם במהלך הירידה וכי היא ארעה כאשר רכבם היה במצב של האטה עד כדי עצירה.

אין ספק, כי אופן נהיגתו של הנאשם, והמהירות הבלתי סבירה בה נסע היתה הגורם לסטיית רכבו ולגרמת

התאונה. אילו הנאשם היה נכנס לאותו עיקול במהירות סבירה, רכבו לא היה מסתובב ובכך היה מונע את התרחשות התאונה.

10. בנסיבות העניין, הגעתי למסקנה כי המאשימה הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם ואילו גרסתו של הנאשם לא הוכחה והנאשם לא הרים את הנטל להוכיח כי גורם זר מתערב גרם לסטיית רכבו.

11. על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ד, 29/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בגרימת תאונת דרכים על ידי נהיגה רשלנית, סטיה מנתיב ונהיגה במהירות בלתי סבירה.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם פסילה שלא תפחת מ-6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש להטיל על הנאשם פסילה תוך חריגה מפסילת המינימום הקבועה בתקנות, וזאת לאור העובדה שהנאשם הינו מכונאי רכב, נשוי ואב לשישה ילדים והוכר כנכה של המוסד לביטוח לאומי בעקבות פציעה בגבו, וכי הוא זקוק לרכב גם לצורכי נייודותו.

הנאשם נוהג משנת 1990, לחובתו 31 הרשעות קודמות. עבירותיו לרוב הן עבירות טכניות והאחרונה שבהן בוצעה בשנת 2008.

לא מצאתי בנסיבות העניין, לאור התאונה ותוצאותיה לחרוג מפסילת המינימום הקבועה בתקנות.

בנסיבות העניין, לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. לתשלום קנס בסך ₪ 1,000 אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 30/3/2014.

עמוד 3

.2 לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יפקיד רישונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 30/3/2014.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

.3 לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ד, 29/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט